

צבירינו תמונות ילדים ועוההילדים

נפט? סוף סוף!
זהבילה שביט, קרית-שמואל (1)

חכמות ילדים הן מקור גאוה להורים, לגננות ולמורים. הן גם חומר בידור מלבב במיוחד. אולם, יותר מכל, הן חומר להכרת הדור הצעיר ביותר אשר בפיו משתנה השפה באופן מתמיד. החל מהשבוע יחדש "העולם הזה" את מדורו הוותיק לאמרות ילדים. שיספקו על-ידי הורים קרובים ומורים, וכן של תמונות ילדים. הכותרות לתמונות יספקו על-ידי השולחים או על-ידי המערכת, כיד הדמיון הטובה או הרעה עליה. אם בנך, בתך או תלמידך הפליט חכמה ראוייה לשמה — אל תהיה אנוכי! שלח אותה לעורך מדור זה. מי יודע, אולי תהיה זו תרומתך לעידוד הילודה בארץ!

בקריאה: "אמא, לסימה יש צפורניים כמו למיצי (החתולה שלנו)!"
אמו דינה כהן, באר-שבע.

אי הקטן אברמיק (4) האזין לחדשות ה"רדיו, שעה שהודיעו על גילוי הנפט ועל ה"אסון בסיבוב מירון. במוחו התקשרו שני המ"אורעות. באותו רגע בא הביתה אחיו הגדול לחופשה מן הצבא. אץ אברמיק אליו ואמר: "אתה יודע מה הרדיו אמר היום בחדשות? ש"נפט אחד בא לנגב, או חילל הרג אותו!" אחותו שרה פיקרש, פרדס-חנה

עירב אחד הבאתי הביתה מכונית-כתיבה כדי לגמור עבודה שלא הספקתי לסיימה ביום יגש בני גידי (7), דפק על המנועונים במשך חצי שעה וכשהתבוננתי לבסוף בנייר היה כתוב עליו: "אני גדעון xxx טננבאום. / ; אני % אוהב את חמורה אסתר"

אביו מרדכי טננבאום, תל-אביב

היכינו יחד עם בתנו, רונית (5) לאורחים שעמדו להגיע במכוניתם הפרטית. ראתה רוי גית מעל למרפסת מכונית נוסעת על הכביש ה"מקביל, ואמרה בצהלה: "הנה האורחים שלנו!" כעבור כמה שניות הוסיפה באכזבה: "לא, זה לא אלינו. האוטו לא התקמט לכאן!"

אמה, משפחת גולדברג, קרית-ביאליק

נה כמה מחממותי של בני רני (3;6): בלכתו אתי ברחוב ארלונדורב, תל-אביב, עבר אוטובוס של דן בן שתי קומות, שרני ראה איתו לראשונה. אמר: "יה, לאוטו השני אין גלגלים, אז שמו אותו על הגג של הראשון!"

זמן שהטכנאי בא לתקן את הרדיו שלנו, וסובב את הארנו כדי לבדוק את המנגנון, הביט רני ושאל: "איפה הדודים?" פעם אמר רני: "אמאלה, איך יצאתי מהבטן שלך? איפה הדלת?"

אביו מ. מודרסקי, תל-אביב

כשראה אורי, בן המשק, את אמו מצחצח חת את שיניה, תבע במפגיע: "גם אני רוצה לצחצח את הלשון!"

עלון משק משמר הנגב

כל אדם שישנה למערכת אמרה או תמונה או שתיהן יחד, ושיפורסמו ב"מדור זה, יקבל פרס יפה בצורת חבי-לת שיש התכשירים המפורסמים לתינוקות, בכמה שופמן" פודרה, סבון, תחדיב — המוסיפים חן ובריאות לתו-נוק. ניסף עי כך יקבלו ילדים משחת שיניים מיוחדת "בכה שופמן" עם טעם תפוחי-זהב ערבה שיש כל הבית שיש (לפי המחירים לצרכן) יהיה שיש ל-ה-חבידות וישלחו ישר לביתו של הזוכה. את החומר יש לשלוח למערכת "העולם הזה", ת.ד. 136, תל-אביב, ולסמן על המעטפה "צברינו חמודים ועוקצנים". כן יש לציין את שמו המלא של הילד ותאריך לידתו, את שם השולח, את יחסו לילד (אם, אב, אח, מורה, גננת וכו') ואת כתובתו המלאה. המערכת תחבר בתמונות הסובבות, ותחזיר לשולחים את כל התצלומים, אם פורסמו ואם לאו.

ידיד אמיתי!
חיים פסח גוטנרבאום, בני-ברק (2)

הרחורים היסטוריים השמיע אבנר (6) כל בחר הילדים של משק לוחמי-הגיטאות. "א" הוצרים הרעים טבעו בים סוף. מנין שוב הופיעו כל כך הרבה מצרים רעים?" ואילו יונת (2), בת אותו משק, התלוננה באור-גי אביה: "יונת נפל!" הרגיש האב שיש מקום לתיעור קטן בדקדוק, הסביר: "יונת נפלה. משה" לה נפל. יורם נפל. ענת נפלה. אבא נפל. אמא נפלה. הבנת, יונתי?" סיכמה יונת, בלי היסוס: "כן, כולם נפלו!" עלון משק לוחמי הגיטאות

שבת עם קבוצת ילדים ושרתי איתם שירי רים שונים על חיות שונות: על חתלתול, כלבון ודובון. שושי (4) פנתה אלי לפתע: "אני ידעת גם שיר על סוסון!" מיד כשקיבלה את הרשות, פתחה בשירה: "יסוסון, יסוסון, מדבר וציה..." ותגל, ותגל ערבה..." אמה רינה בלציון, חיפה

לכתי לטייל עם אורית (3). בדרך פגשתי מ"מכר דתי ופרץ התיכוח הנושן על הכפייה הדתית. כשנמאס התיכוח לאורית, החלה לדחוף אותי ולמשוך במעילי, וכשזה גם זה לא עזר, אמרה: "די, אבא, עשה איתו ברוגז ונמשיך לטייל!"

אביה אליעזר נווה, ראשון-לציון

חרי שהלכה בתי ענת (5) לישון, הזמנו ידידים לדירה ורקדנו לצלילי תקליטים. אתו מהם היה שירה של יפה ירקוני, זה הסוד שלי. לפתע נשמע קולה של ענת שהתעוררה, מהחדר השני: "אמא, גם אני רוצה לדעת את הסוד!" אמה גילה טרכטמן, נהריה

השכוע באה אלינו אורחת מתל-אביב בעלת צפורניים ארוכות, בני דן (4) הסתכל בעיון בתופעה שלא היתה מוכרת לו, ולבסוף פרץ

אזוהים אדירים! שכחתי את כל החוכמות שרציתי לספר לכם!
(אווה לזר, כפר-איתא)